

Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος: Ασταύρωτος Χριστιανισμός δεν υπάρχει - Ουδείς Άγιος έφαγε γλυκό ψωμί σε τούτο τον κόσμο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στη Θεία Λειτουργία που τελέσθηκε σήμερα το πρωί στον Ιερό Αναλήψεως του Χριστού, στο Βόλο χοροστάτησε ο [Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#), ο οποίος από την Παρασκευή 23 Ιουνίου πραγματοποιεί επίσημη επίσκεψη στην Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος.

Ο Προκαθήμενος της Ορθοδοξίας στην αντιφώνησή του προς τον Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος τον ευχαρίστησε για την πρόσκληση, για τη θερμή υποδοχή και την εγκάρδια φιλοξενία. Αναφέρθηκε επίσης στο πολυσχιδές έργο που επιτελεί και του απεύθυνε πρόσκληση να επισκεφθεί τη Μητέρα Εκκλησία.

Ο **Οικουμενικός Πατριάρχης** μίλησε για του Αγίους της Ορθοδοξίας και τις δοκιμασίες που υπέστησαν. « Πάσχα χωρίς Γολγοθά δεν υπάρχει», είπε μεταξύ άλλων ο **Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος** και πρόσθεσε: «Ασταύρωτος χριστιανισμός δεν υπάρχει. Ουδείς Άγιος έφαγε γλυκό ψωμί σε τούτο τον κόσμο».

Μίλησε για του πρόσφυγες της **Μικράς Ασίας** οι οποίοι υπέστησαν και αυτοί δεινά. Από αυτούς, όπως είπε χαρακτηριστικά, αναδείχθηκαν πολλοί Άγιοι, όπως ο Αρσένιος ο Καππαδόκης, ο Άγιος Ιάκωβος ο Τσαλίκης, ο Άγιος Παΐσιος, οι οποίοι αποτελούν παρηγοριά και στήριγμα των πιστών στις μέρες μας.

Ο **Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος** προσφωνώντας νωρίτερα, τον **Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο** είπε ότι είναι θεματοφύλακας και γνήσιος εκφραστής της **Ορθοδόξου Πίστεως**, ότι θεραπεύει τα Σχίσματα και επουλώνει τις πληγές εντός της **Ορθόδοξης Εκκλησίας**.

«... μένετε αμετακίνητος στα όρια που έθεσαν οι πατέρες», είπε ο επιχώριος ιεράρχης και αναφέρθηκε επίσης και στην πιστή λειτουργική τάξη που τηρείται στον Πατριαρχικό ναό του Αγίου Γεωργίου. Επίσης, ο **Μητροπολίτης Δημητριάδος** είπε ότι ο **Οικουμενικός Πατριάρχης** φέρει το βάρος του Σταυρού της **Ρωμείκης Κοινότητας**. Κάλεσε δε όλους τους που πιστούς ανατρέξουν στην ομιλία του στο ναό της Ευαγγελίστριας η οποία περικλείει όλα τα πιστεύω του αλλά και τι σημαίνει να είσαι Ορθόδοξος εκεί στην Κωνσταντινούπολη.

Τον ευχαρίστησε για την επίσκεψή του στην **Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος και Αλμυρου**. Του είπε όμως και ευχαριστώ γιατί υπερασπίζεται τα δίκαια, και κρατά ζωντανή την ελπίδα.

Ο Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως και προϊστάμενος του Ιερού Ναού της Αναλήψεως Χριστού Βόλου Αρχιμανδρίτης **Μάξιμος Παπαιωάννου**, είπε μεταξύ άλλων ότι αποτελεί ευλογία όχι μόνο για την ενορία αλλά και για ολόκληρη την πόλη η επίσκεψή του **Οικουμενικού Πατριάρχη** στο Βόλο. Του προσέφερε δε «*ως ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης, έναν Σταυρό ευλογίας ως ενθυμητήριο της επίσκεψης της αγάπης και των ταπεινών προσευχών μας*», όπως είπε χαρακτηριστικά.

Αμέσως μετά αντηλλάγησαν ο δώρα. Ο **Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ.Βαρθολομαίος** προσέφερε στον **Δημητριάδος Ιγνάτιο** μια ποιμαντορική ράβδο. Στον δε Πρωτοσύγκελο της Ιεράς Μητροπόλεως και προϊστάμενο του Ιερού Ναού της Αναλήψεως Χριστού Βόλου έναν επιστήθιο σταυρό και ένα ασημένιο καντήλι.

Παρακάτω ολόκληρη η Ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη

Ίερώτατε Μητροπολίτα Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιε, Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ἱεραῖς Μητροπόλεως ταύτης.

Τιμιώτατοι λοιποὶ ἅγιοι Ἀδελφοί,

Εὐλαβέστατοι κληρικοί,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες Ὀφφικιάλιοι,

Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες καὶ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν,

Εὐλογημένε λαὸ τοῦ Κυρίου!

Εἰρήνη ὑμῖν, εἰρήνη πᾶσι!

Μὲ πολλὴν συγκίνησιν καὶ μεγάλην χαρὰν ἦλθομεν εἰς τὸν ὠραῖον Βόλον, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν τοῦ ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ Μητροπολίτου κ. Ἰγνατίου, τοῦ Ἐξοχωτάτου Περιφερειάρχου Θεσσαλίας κ. Ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ Ἐντιμοτάτου Δημάρχου Βόλου κ. Μπέου, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος 2023, ἡ ὁποία, διοργανουμένη ὑπὸ τοῦ φορέως «Μαγνήτων Κιβωτός», τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, τοῦ Δήμου Βόλου καὶ ἄλλων θεσμῶν, εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν προσφιλῆ καὶ μαρτυρικὴν γενέτειρα ἡμῶν αἰγαιοπελαγιτικὴν νῆσον Ἰμβρον. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν, ἡ ὁποία μᾶς ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν πρωτίστως νὰ ἴδωμεν τὰ προσφιλῆ πρόσωπά σας, νὰ ἀπολαύσωμεν ἀμοιβαίως τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, ἡ ὁποία ἀπὸ πολλοῦ μᾶς συνδέει καὶ νὰ ἐνώσωμεν καρδίας καὶ χεῖλη εἰς προσευχὴν καὶ λατρείαν τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, εὐχαριστοῦντες Αὐτῷ, διὰ τῆς Θείας ταύτης καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας, διὰ τὰς πολλὰς δωρεὰς καὶ τὰς εὐλογίας Του, τὰς εἰς ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον ὅλον καθημερινῶς γινομένας. Καὶ βεβαίως δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐρχόμεθα εἰς τὴν Μαγνησιακὴν πρωτεύουσαν, ὅμως ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις εἶναι πάντοτε ἡ ἰδίᾳ, λαμβανομένου ὑπ’ ὄψιν ὅτι ἔραν τῶν ἄλλων θετικῶν καὶ χαρᾶς προξένων, ἡ περιοχὴ αὕτη κατέστη πρὸ ἐνὸς αἰῶνος φιλόξενος ἀγκάλη, ἡ ὁποία ὑπεδέχθη, ἔθαλψε καὶ ἐβοήθησε νὰ ἀρχίσουν ἐδῶ μίαν νέαν καὶ πλεον εὐέλπιδα ζωὴν, χιλιάδας ἐμπεριστάτων Μικρασιατῶν προσφύγων, τραγικῶν θυμάτων τῶν δεινῶν καὶ πολυδακρύτων συστροφῶν τῆς πικρᾶς ἱστορίας τοῦ ἐκεῖθεν τοῦ Αἰγαίου τμήματος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Ἄλλ’ ἅς ἔλθωμεν εἰς τὸν Ἀποστολικὸν λόγον τῆς ἡμέρας, τὸν ἐκ τοῦ Ε΄ κεφαλαίου τῆς πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς τοῦ θειοτάτου Παύλου. Ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ὅτι ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ **«καυχόμεθα ἐπ’ ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχόμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν»** (Ρωμ. ε΄, 2-6). Ἡ καύχησις ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν εἶναι ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ ἀπολαύσωμεν κατὰ τὸν καιρὸν τὸν δέοντα τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Βασιλείαν Του. Ὅλη μας ἡ πορεία,

ἀφ' ἧς στιγμῆς διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ ἱεροῦ Χρίσματος συνδεθήκαμε ἐν Πίστει ἀκριβεῖ μὲ τὸν Χριστὸν καὶ καθεξῆς διὰ τῆς μυστηριακῆς μετοχῆς μας εἰς τὴν ζωὴν Του, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ ἅγια Μυστήριά της, καὶ διὰ τοῦ διαρκοῦς ἐμπόνου ἀγῶνος ἐναντίον τῶν παθῶν μας καὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὑπὲρ τῶν ἁγίων εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἀποσκοπεῖ: Εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς ἀπεριγράπτου δόξης τοῦ Θεοῦ! Δηλαδή, εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς μακαρίας καὶ αἰωνίου ζωῆς μέσα εἰς τὸ ζωοποιοῦν Φῶς τῆς Θεότητος, μέσα εἰς τὴν ἀτέρμονα χαρὰν τῆς Βασιλείας, μέσα εἰς τὴν ἀμείωτον ἀγάπην τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέσα εἰς τὴν μητρικὴν στοργὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους καὶ τοὺς θεοειδεῖς Ἀγγέλους! Αὕτῃ εἶναι ἡ κληρονομία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, αὐτὰ εἶναι τὰ θαυμαστὰ καὶ ἐξάίσια ποὺ ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεὸς γιὰ ὅλους ὅσοι Τὸν πιστεύουν καὶ Τὸν ἀγαποῦν ἐμπράκτως, τηροῦντες τὰς ἐντολὰς Του, καὶ τὰ ὁποῖα **«ὁφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη»** (Α' Κορ. β', 9), διότι ὑπερβαίνουν πάντα νοῦν καὶ πᾶσαν ἔννοιαν!

Ἀλλὰ ἡ ἐλπίδα αὕτῃ ἔρχεται μέσα ἀπὸ τὰς θλίψεις, ὅπως καὶ ἡ λαμπροφόρος Ἀνάστασις ἦλθε μέσα ἀπὸ τὸν Σταυρόν, τὸν τριήμερον Θάνατον καὶ τὴν κάθοδον εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Ἄδου! Πάσχα χωρὶς Γολγοθᾶν δὲν ὑπάρχει! Ὁ βίος λοιπὸν τῶν Χριστιανῶν εἶναι σταυροαναστάσιμος! Ἐχει πρῶτον τὰ στοιχεῖα τῶν θλίψεων, καθ' ὅσον εἶναι **«στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν»** (Ματθ. ζ', 14)! Ἀσταύρωτος Χριστιανισμὸς δὲν ὑπάρχει! Ἄν ἐγκύψωμεν προσεκτικὰ καὶ παρακολουθήσωμεν κατὰ βῆμα τὸν ἐπὶ γῆς βίον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, θὰ βεβαιωθοῦμε ὅτι ἀπὸ τῆς Γεννήσεώς Του ἤδη ἐβίωνε τὴν θλίψιν, τὸν κατατρεγμόν, τὴν πτωχείαν, τὴν ἐξορίαν, τὴν κατασυκοφάντησιν, τὴν ὕβριν, τὸν διωγμόν, ἕως ὅτου ἔφθασε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ἄχραντον Πάθος, τὸν Σταυρόν καὶ τὸν Θάνατον! Ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ πορεία ὅλων τῶν ἁγίων, παλαιῶν, νεωτέρων καὶ συγχρόνων! Διὰ νὰ τὸ εἴπωμεν παραστατικότερον, οὐδεὶς Ἅγιος ἔφαγε «γλυκὸ ψωμί» εἰς τοῦτον τὸν κόσμον! Βάσανα, ταπεινώσεις, ἐξορίαι, μαρτύρια! **«Ἄλλοι ἐτυμπανίσθησαν, ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς».** (Ἑβρ. ια', 35-39). Ὅλοι δὲ διὰ τοῦ ἀνενδότου πνευματικοῦ των ἀγῶνος καὶ τῆς σκληρᾶς καὶ θεοφιλοῦς ἀσκήσεώς των **«τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις»**, ἀποδεικνύοντες ἐμπράκτως ὅτι πράγματι ἦσαν **«τοῦ Χριστοῦ»** ἄνθρωποι (Γαλ. ε', 24)! Μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς πολλὰς καὶ βαρυτάτας θλίψεις, οἱ Ἅγιοι ἐσφυρηλατήθησαν ὅπως ὁ σίδηρος εἰς τὸ ἀμῶνι καὶ ἐκαθαρίσθησαν ὅπως ὁ χρυσὸς εἰς τὴν κάμινον! Ἔτσι κατέστησαν

δόκιμοι εἰς τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν πρὸς Αὐτὸν τελείαν ἐμπιστοσύνην!

Τοῦτο τοὺς ἐχάρισε τὴν μεγάλην ἀρετὴν τῆς ὑπομονῆς, ἡ ὁποία εἶναι σύστοιχος καὶ ἰσάξιος τῆς Ἀγάπης! Ἡ ὑπομονὴ αὐτὴ καὶ ἡ δοκιμασία τοὺς ἐβεβαίωσε τὴν ἐλπίδα τῆς κληρονομίας τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τὴν ἐλπίδα τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, σωτηρίας, αἰωνίου ζωῆς καὶ θεώσεως! Καὶ ἡ ἐλπίς αὐτὴ πανηγυρικῶς βεβαιοῦται ὅχι μόνον μέσα ἀπὸ τὰ ἱερὰ Συναξάρια, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς τῶν θαυμάτων ποὺ καθημερινῶς ἐπιτελοῦν μὲ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ οἱ Ἅγιοι πρὸς βοήθειαν καὶ στηριγμὸν μας. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶχε ὄντως ἐκχυθῇ στὶς καρδίαις των διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ζητούμενον καὶ δι' ἡμᾶς!

Οἱ πρόσφυγες ποὺ πρὸ ἐνὸς αἰῶνος ἦλθαν ἐδῶ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἀνατολικῆς Θράκης, ἦλθαν ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, βαστάζοντες εἰς τὸ σῶμα των « **τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ**» (Γαλ. ς', 17). Δὲν εἶναι λοιπὸν παράξενον ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀνεδείχθησαν Ἅγιοι, ὅπως Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης, Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης, Ἰάκωβος ὁ Τσαλίκης, Σοφία ἡ ἐν Κλεισούρᾳ καὶ εἴ τις ἕτερος, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν μεγάλην παρηγορίαν καὶ στήριγμα τῶν πιστῶν καὶ μέγα καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας!

Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, παρόμοια ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς προσφιλεῖς μου συμπατριώτας Ἰμβρίους, οἱ ὁποῖοι μεταγενε-στέρως ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐρατεινὴν γενέθλιον Νῆσον, ἡ ὁποία ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἦτο σπουδαία κοιτὶς τοῦ Γένους μας, προκειμένου νὰ σώσουν τὴν ζωὴν των καὶ τὴν ταυτότητά των. Ἡ θλίψις χαρακτηρίζει καὶ ἐκείνους, ἡ στενότης τοῦ δρόμου των, ὁ καθημερινὸς σταυρὸς! Ἀλλ' ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὰς παραδόσεις των, ἐλπίζοντες πάντοτε εἰς τὸν ἐγείροντα τοὺς νεκροὺς Κύριον! Καὶ ἰδοὺ ποὺ ἐπ' ἐσχάτων ἡ ἐλπίς των αὐτὴ ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ἦτο φρούδη καὶ ματαία, καθ' ὅσον εἰς τὴν παιπαλόεσσαν Ἰμβρον συντελεῖται σήμερον μία ἀναγέν-νησις! Σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ ἔλθετε νὰ ἴδῃτε ἰδίως ὅμμασι αὐτὴν τὴν πραγματικὴν ἀνοιξιν, νὰ χαρῆτε καὶ σεῖς καὶ νὰ δοξάσετε μαζί μας τὸν Θεόν, τὸν μὴ καταισχύνοντα τὰς ἐλπίδας τῶν τέκνων Του! Ὅπως, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ ἔλθετε εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καὶ εἰς τὸ ἐν Φαναρίῳ Σεπτὸν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους, διὰ νὰ προσκυνήσετε τὰ ἐκεῖ ἱερὰ καὶ ὅσια ἡμῶν καὶ νὰ ἀρυσθῇτε ἔνδρῳσα νάματα ζωῆς!

Πρὶν κατακλείσωμεν τὸν λόγον, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ρέκτην Μητρο-πολίτην Δημητριάδος καὶ ἀγαπητὸν ἡμῖν ἀδελφὸν καὶ συλλει-τουργὸν κ. Ἰγνάτιον διὰ τὸ πολυσχιδὲς ποιμαντικόν, θεολογικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον μετὰ ζήλου ἐνθέου καὶ ἐπιτυχίας πολλῆς ἐπιτελεῖ εἰς τὴν θεόσωστον Ἐπαρχίαν του μετὰ τῶν καλῶν συνεργατῶν του, κληρικῶν, θεολόγων καὶ λαϊκῶν, μέ πρωτον τὸν νέον καὶ

δυναμικὸν Πρωτοσύγκελλόν του Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Μάξιμον, εἰς τὸν ὁποῖον εὐχόμεθα ὁλοθέρμως καλλίκαρπον διακονίαν. Εἵθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τοὺς κόπους ὅλων καὶ νὰ αὐξάνη τὸν ἀμητὸν τῶν θεοφιλῶν προσπαθειῶν των εἰς ἔτη πολλά!

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν, ἅγιε ἀδελφέ, διὰ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν μᾶς προσεφέρατε, καθὼς καὶ διὰ τὴν φιλογενῆ ἐνθύμησιν τῆς μικρᾶς, ἀλλὰ πάντοτε ὠραίας Ἰμβρου μας! Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν πόλιν σας, τὴν ἱστορικὴν Μαγνησίαν ὅλην, καθὼς καὶ τὴν Περιφέ-ρειαν Θεσσαλίας, ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ καὶ ὕλικῇ!

Χρόνια πολλά, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ! Ἡ στοργὴ τῆς ἐσταυρωμένης, ἀλλὰ καὶ τὸ δοκίμιον τῆς Πίστεως καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἐλπίδα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς

Μητρὸς
λογία τοῦ
ιήν!

